

Излази Суботом.
Цијена:

За "ве" остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГО РИДА

Лист за појитику и книжевност

ЦЕТИНЬЕ, 13. ФЕБРУАРА.

Из Цариграда смиже нам ове недјеље телеграфска вијест, по којој грчко п. чање као да је опет дошло у живљи ток, што се вљуда мора приносити уплатну новијех гостију, Генеци и Хацфелда, инглешког и њемачког заступника, који су овијех дана стигли у Цариград и одмах тамо отпочели своју радњу.

За сад нам се само толико јавља, да је сваки од иностранијех заступника посебице предао порти поту, у којој се изјављује, да се прима приједлог портни, којим се смијеря на то, да се поново предузму преговори односно грчког читања. Још се и то додаје, да су заступници великих сила узеши из земље изјаву портину: да ће се она у случају напада са стрине грчке држати само у обраци.

Тодико се зна с једне стране. Но с друге стране не зна се шта, што би могло бар изгледати као добра воља да се попово поведу преговори о реченом питању. На противнијести из Атине казују, да Грчка у овај мах довршиће своје припреме и да је већ сазнала под заставе и народну војску, шта вине, има новина, које и то хоће да знају подизвјесно, да ће Грчка 25. Маја овога г., дакле на дан проглашења независности своје, обласити рат Турској.

Било је све истини, или не, тек толико се воуздано казати може још сада, да су изгледи на мирно рјешење грчкога питњака врло сјајни, скоро никакви, јер је немогућно и самој свамоћијој дипломацији, да уда-ри мост између високијех захтјева-
грчкајех и између мржњијех пону-
да које им Турци чине. Ту не мо-
же бити помирења ни погодбе, без
да једну или другу страну притисне-
и присили на попуштање јача воја-
сподљашња сила.

Истака је, да дипломација јевропска не ће проаустити а да се у овом случају не послужа свијема својем виаратима и не учини притисак на обије стране. Она ће у том, као обично подијелити своје улоге, те ће једна наставити на Турску, други на Грчку, с намјером да им умекшају тврдо срце. Ако је кјеровати ионинскијем нијестима, дипломација то већ и чини, те они, који су пријатељи Грцима, наваљују на Турску, а који су пријатељи Турцима, наваљују на Грчку. Тако каску за Гешен, да је, скодно упуштима која је добио од своје владе кад је постојио унут пошао из Лондона, изјавио порти: нека изабије себи из граве, да ће у случају побједе ишто моћи оцајенити од Грчке, иначе ће се велике силе и за побјеђену Грчку постарати да остане онако каква је сад и да не буде растргана. С друге очет стране Бартелми-Сенталер савјетује Грчкој, нека се окане свијех мисли на рат, јер рата не ће тријета велике силе, а ако га Грци навалице изазову, онда ће они бити потпуно остављени својој судбини и лиједна сила не ће узети и саштвни и објави узроке

стети у заштиту и обрачу њихову.
Тако недике силе својим разногласијем пријетњама у Царграду и Атици једна другу потврде, а све скупа тијем одујимају себи важност и углед код парбенојех странака. Ове, међу тијем, мисле свака за се, и што на једно ухо приме, на друго пусте, зајајући врло добро колико цијене вља подигати на подобне пријетње, које се, над до самога дјела дође, ли-
када не остварују.

У тој дипломатској предлиги, која, као обично, свакоме рату претходи, Турска врло вјешто и мудро своју улогу игра. Знајући с ким има посла, она је првобегла к стародавном опробаном средству: да намучи Јевропу, а највише Грке, ковијем преговорима. Велике силе, послије толиког горког искуства с портом, онест су напшли на тај љепак. Оне су пристале на то: да се преговори за ново поведу. А там је Турска баш постигла читаву њену

Турска зна врло добро, да се во-
вив преговорија ќе ће дојти баш и до
каквог резултата, докле она нема решта
да се страши од сличните прето-
вори и нити од поштедица њаховијех, а
има и друго разлога да их пожела, јер
преговори, како обично, трају во неколи-
ко мјесеци, те је Турска тијем и много
важна за нејзини интереси. Јасно је дека то

врло иного добила. Добила је прво тијес: што ће иза проговора стање ствари бити још заплетеније; друго тијес: што се за то вриједне консталација у Јевропи може измијенити у њихову корист; а на пошљетку највише тијес: што се Грци морају задавити и угушити дугојсекањем, и то не само материјално него и љударно, јер с једне стране силини зајчкови и огромни државни дугови, које је Грчка у име рата на своја але-ћа навала, обориће се на њу и угушити је својим сојственим теретом, ако се не одвлачију одушком спољашње акције и бар изгледом па виши земљишти добитик; с друге иак стране. Дуго чекање и с плија скончана неизвјесност ухртваче живи дух у грчкијех војницима, који већином нијесу војници од званат, него су то врјаници народни, које је дух народни и велико одушевљење повукло под ратну заставу, а саско одушевљење по природи ствари исхлали, ишчезне и пријеђе у спнатију и равнодушност, кад се превећ дуго катеже и напетеже.

У сваком случају Турци су у добитку, ако се опет усвоји приједлог њихов, да се на ново отпочну преговори.

За сад се још не зна, је ли што и шта је Грчка одговорила на овај приједлог портни. Ми видимо у каквом се тјескобном положају налази грчка влада и чисто осећамо како јој је тешко дати одговор односно овог приједлога. Јер да рекне да не усваја турску приједлога, све би сиље гркнуле на њу као из једног граја: да је тврдоглава, да јој није стало до мира, да не реагује вољу Јевропе, да прави само нову забуну и припрема зове опасности за мир јевропски и т. д. У кратко сав рјечник дипломатскијех укора и пријекора излило би се из јадину Грчку. А да онет пристане на приједлог, зна под изјесно шта је чека: да преговори никаква резултати не ће имати, да ће већу тијеснју Грчку подлећи под теретом чекања и још вишим теретом државнијех дугова и да ће се нездовољни дух народа мјесто на Турке обрнути на своје рођене старјешине и обрнута вожда своју вођену кућу у падине.

У том тјескобиок и тугљивом по-
ложају, где се вала привлачести или цар-
ству небескоме или царству земаљско-
му, влада горчка, да се не би ни заје-
рила великијем склана нати узела на се-
бе одговорност за дошљедице које би
спашле земљу од поновљенијех дугајех
преговора, изабраће по свој пријатељ
нешто средње, те ће тражити да јој се
слопиште основе за ново преговарање и
да јој се пруже јсмента да ће се једин-
ста и извести ово што се тијес прего-
варањем углави.

Грчка влада биће у потпуном превузу свом, ако буде то тражила. Искуство је сасвим на то увучује. У вразна претоварања, којима се не знају ни основе на циљеви, упуштати се, значило би толико колико да се у лудо гр-та пријеше на корист Турске а на пропаст Грчке.

Међу тијем, ако би велике славе и
пристале на то да се Грчкој споште
речеве основе и пруже довољна јакства,
грчка влада, знајући врло добро да се
при свијету тијем основана и јејствима
неће доћи преговарањем ни до каквих
резултата, нека се позажи да што при-
је буде спремна да с Турском почне
преговарати остром сабљом и врућим
оловом, јер ово је једино преговарање,
које за Турску приједи и које може до-
вести до извеснијех резултата. Сасакак
друго признаје је слама и ситетишијесак
који се Грцима и Јевроци у очи свија.

Херцеговина, који бавље од ријечи до
ријечи преводило:

•Утврђивање порезе у окупирањујем провинцијама, које је прошле године спро-

Стане у Босни и Херцеговини.

Више пута стављају се нај из Босне и Херцеговине изјевштаји, у којије се стављање тимошњег народа и је представљало баш у ружичастим бојама, као што се може читати у попеких аустро-угарских листовима; но ини сво ге изјевштаје, на да смо се тијесм јного захјерали нашим тимошњим супароденицима, свакда стављали на страну, не хотећи с једне стране да дамо ни сјенку во-вода да би нам се пребација могло као да имамо своје задње кисели и да хоће-мо да подгријезако подозириме тенден-ције, а надајући се опет с друге стра-не да не може дуго потрајати а да в-сама надлежни кругови власти садашње у Босни и Херцеговини не увиде, да садашњи начин поступања и владања с тимошњијем народом није такав да би могло задобити за се његове симпатије и симпатије његовијех супародника изван Босне и Херцеговине, на баш и симпа-тије другијех народа у Јевропи.

Крај свег нашег бола, што морамо да видимо да народ наш у Босни и Херцеговини јара много које има да подноси, им је са задовољством може-
мо да забиљежимо, да је инак пукко пред очима изјеснијем тамошњијем кру-
говима и већ се у листовима, који вла-
ди стоје на близу, стапаје у Босни и
Херцеговини представља тако да се ви-
ше подношити не може.

У том погледу зникненето је једно
раскоје које је прије неки дни изишло на
уводном вјесту у пештанској „Лојду“
и којем овдје не можемо пропустити а
да га у цаједњству не саопштимо.

Прије свега ваља нам бавље напоменути за оне којима то није познато, да је поштанска „Лођа“ лист аустро-угарски за који се говори да има јакијех свеза са самом владом аустро-угарском и за који се зна да је искрени пријатељ тој влади, пријатељ династ владајућој системи у Аустро-Угарској, а краји непријатељ хришћанских израза и на честу употребу речи „Сабира-

дама ни истоку, нарочито пак Србима. Тадјакле дист, коме се не може пребацати наклоност к вароду нашем у Босни и Херцеговини, коме се не може пребацати да одвећ приу мист узима кад хоће да напрта стиње тамошњег народа, коме се не може пребацати да хоће да утубни јавно изиљење у Јевропи против уариве аустро-угарске у Босни и Херцеговини. — тадјакле: „Честер Лођ“ доноси из Сарајева па пећ једне жичности, за коју он сам каже да стоји тако високо да јој доцис не може у кошар бацати, овако драстичан звијештaj о стању нашег народа у Босни в

Источна политика у Франце-

ској комори.
Познато је како је у законодавном
тијелу францеском аустријском Пруст управ-
љао интервјадију на францеског мани-
стра иностраних дела односно држава-
ња у чијем граду и како је на
Бартелмо Сентилер одговорно Новине
у телеграфској изводу у своје
пријатеље доносиједе тај одговор па в-
се смо то по чима учеши. Дакле
пак пред нама је у цијелости одговор

министра францеског, па како нам се чува да је он, бар ради своје јединствене воле, доспајимо, то ћемо га овде у циљноста доћи.

Баронски Статлер, францески министар иностраних дела, рече ово:

«Бонапартије извршем потпуно признање не само тако елегантном и одличном таленту предговорника, него и интенцијама, које залажују исток говор. Но иако ћу користити некоје његових тврђава побједу. (Одбрана.)

Ја се не слажем с њим односно неким постепеном изјавом, што из је он ватукио, па има се тиче правога значаја берлинског конгреса, в а ћу покушати размислити, да се Грчка забада посве вара о другу залагачку конгресу и берлинске конференције.

И златно ћу можда рећи некоје истине, сада и буде азали, коју дубом и којој се давам, несвесно, која ме чувства задахнују спас је. Грачи су пристали, којима бах је желео да могу тати јужни, во којима у име истине, интереса Францеске, Јевропе и онога мора, жртви дати криво. (Одбрана.)

Надам се, да ће изјаве, које долазе са свакога висине, имати формуловане на овој говорници, међу уредним светима владом у вијеју јединоге владе.

Предмет је скакава, изразије визанско језико ијесу без опасности: ја ћу свом еплем настојати, да не ударим кривим путем, да не пођем даље, него што мислим; или ја сам одлучујо говорити посве искрено. (Одбрана.)

Да комора посве схвати смисло дипломатских исправа задњих троју година, морам се покретати на више путова, потекле са говорнице. Нокујашу да разложим, да берлинска конференција, осим не колико, нећу рећи, незнатних иницијала, или поје су јамачко уградите, паје могла бити квјериз туху а слову берлинскога конгреса.

Ипак је било бучних интервјуја, које је на лаку руку прихватило јавно мињење и које доведе до ујејења, што га ја ијесам диселво.

Ионајирије постоји претходно питање, којим сака се ја већ бавио. Чија је била иницијатива у грчком питању, које тако моћно заокупљује подгорије Јевропе и праведно побуђује толико бргте?

Моја, ја сам, погријешно, је се оптужијем; ја сам козникоглог мате, проф. Францеску од свакога оптужијем, ако је то у овим спуштјима: јер је не бих био, да приеми онакоје частину иницијативе спасије народу, као што је грешак. Сака ијесам био точак: бранац Францеску, обједио се са Инглендом; а иницијатива нејесијада је једноји на другој; о том се можете оправдјавати, дистају вами смијем иницијаше исправе, т. з. Blue Book (— модру књигу.)

Највишији под датумом од 9. Априла 1877. дугачку кореспонденцију међу владом и г. Трикупијем, онданим грчким министром иностраних дела.

Нојонији, што се је онда забијало у Јевропи и на балканском полуострву.

Некако према Августу је Русија најејтила рат Турецу; ви се сећате, како су насилја почивена мјесец Априла, Грчка се узрјала и учвилла неке привирае.

Инглешка се усекомеша у замоћи атински кабинет, да обустави своје ратне борбе с југом. Јелиници кабинет одговори, да он виноват не смеша навалати на Туреку, но да су неке покрајине, као Енир и Тегалаја, врло узрјуне, и да грчка влада ради, што може, кеби да се обустави узрјуност и запријечиша и хова кавала на Туреку.

Инглешка се влада задовоља овим

изјавама. Грчка влада затражи у замјесају за ову врту предсједљивости, искаже са у будућем конгресу грчко питање изнесе пред Јевропу.

Ето, то је замјестак грчког питања. Инглешка влада приhvата предлог грчког кабинета и рече, да ће се сјегурно, када се буде радио о узгављењу мијара, у конгресу изложити грчко питање.

А каково бијаше то грчко питање?

Кјеше се уговорило, да ће јединска влада, када се буде радило о побољшању коби грчког народа у турском царству, назначити побољшанице, које жели, и Руска исте тако назначити побољшанице, што их жели да спасе више народе.

Ето иницијативе, коју је ујевојила грчka влада, приhvатали инглешка влада и која је кашње развијена ако баш тако хоћете, по францеској влади.

Од прве сједница берлинскога конгреса захтеваше лорд Солзбери, нека буде грчka владa застручана.

Одговор беше негативан и он морајаше бити такав. Одговорило се је, да се, понеко је уговор, који је имао посредовање, мораје модификовати уговоре од 1856. и 1871. год., неизвршити у конгресу истога више власти, које су поднисале ова два уговора.

У сlijedeћој сједници донесоше францески пуномоћици помоћни предлог. Ови затражили, искаже се сваки пут призове један грчки одасланик, кад год се буде радио о питању, тичућем се покрајина, суседних грчког краљевству.

Први францески пуномоћицник, госп. Вадингтон, ресумира свој предлог, изјављујући да је свака икона порта омогућији да постреби концесије учина, а Грчкој оправдјава се претвореним захтевима. Сугласно се првим италским пуномоћицама подастога он изјавиша најртвјући мешавици.

Знакај берлинскога конгреса посве је јасно алатвијешки Вадингтововим предлогом.

Да овај предлог нема конгресове санкције, приčијашо би се јалов и узaluđen.

На 24. чланак извраче, да у случају ако се порта у Грчku не споразуми о границима, изјављује у 13. протоколу, — и на садржава предлог г. Вадингтона, — власт сејови придржавају попаду свога посредовања, да се поднуди нагодба.

Тако је конгрес мало не посве прихватио предлог г. Вадингтона.

Носије берлинскога конгреса односно договоре међу Грчkom и Турском. Они потражише два мјесеца и не успјеше; онда је постало расно, да се Грчи и Турци не бе мочи споразумјети.

Влади се договарају међусобно и уговориле неки спасији у Цариграду, саставник који такође вије био успјешан.

Што је учинила Грчka? Она затражи посредовање. То бијаше сутгасно 24. чланку. Јевропа пристаје.

Берлинска се конференција састане да спроведе појућено посредовање. Она жеје нашта закључала, а да се није остварила и дух и слово берлинскога конгреса.

Стало ми је до тога, да овде још једном споменем, како је 15. дана прије другога састанка конференције, дне 4. Априла 1880. г. Фресине разложао иницијацију францескога кабинета.

Ви ћете видети, да ове иницијације ијесу биле онако савршено модификоване као што је изјавио г. Лами. Госп. Фресине је речео, да је конференција имала пуномоћ већином гласова утврђивати границу, и да је одлука, прихваћена од власти, препоручена Турецу и Грчкој. Он додад, да се је повјеренство одушевљавајући за 13. протокол.

Још 2. Април. рече он: «Уговорено је, да је мандат конференције искључиво

вршење посредовања споменутога у 24. чланку. Када је овај мандат обави, доћиће властима вриједна, да створи оче зајукче, које буду држате за сходне.»

Конференција је створила познату вам одјузку.

Дне 20. Априла рече г. Фресине да би најбоља начин, како ће се интересованим властима дати на запле граница, био тај, да се Турецу и Грчкоj влада одираве двије сличне ноте, с поговором на сваку власт, да се змају прилагодити томе.

Запамтите ову ријеч «позивом». Дакле се не ради о налогу, него о позиву.

Овај се је патакнуло питање, како ће се уредати питање дуга у крајевима, који се вијаду уступити Грчkoj.

Шта веда г. Фресине? Он вели, да је клаузула о судјеловању земаља довољно образложена значајем концесије, што ју власти траже од Туреке да Згрчу, да се у овој уступи привеже неки терет.

(Саршић с. с.)

П О З И В

НАРОДНЕ ГРЧКЕ ЛИГЕ

управљен на Грке у отаџбини и другим мјестима.

Кроз тако дуга период историјског живота грчke вједности, никад није било још таког заплетеног положаја у пословима и односима, као данас, — положаја, који садржи у себи и живот и смрт народности. Но у овом мрачном и очајном завириту има и сијејтељне стране, а та је, што сама народност држи у својим рукама спасоносан конац; па ако се буде држала и њега тирда, спасена је; а ако га (спасуј Боже!) испусти из руку, изгубља је.

На основу таких идеја народна лига налази своју патриотску дужност у томе, да јавно и отворено исказује своја уђење пред цијелим народом, чија се судба сада налази у веома критичком положају, те да таким начином позове све Грке, да буду судије своје судбе. Народна лига објављује са срдочном радошћу, да ове идеје и уђење су већ пријадају само јој! То су идеје народности, то су срдочни и очији осећања цијelog рода. И владалац, и влада, и скунштина и народ — сви су одушевљени овим идејама, осећањима, тако, да су их једногласно и једнодушно објавили званично. Дакле, најбоље достојање највећи казнота је ошта слога и хармонија свима грчким снагама у свој грчкој идеји, на основу чега се народна лига јавља као мјесна тумач. Но ако код свијета влада слога и јединствене идеје, онда је изјавиша сваки нов глас, извијишно је сијејање побуђивања у том смислу, могао би когод рећи и то са основом. И то ије тако. Као што слога и јединствене идеје не смуже као гарantiја, да ће бити слоге и у делима и постуцима, тако исто слога и јединство у цијели не морају бити слога у средствима: то се из тога изводи, да они, који се слажу у цијељу, али се не слажу у средствима, не слажу се, испримјено, ни у цијељу.

Имајући тврдо ујејење, да постоји само једно добро и једино посредство, и да оно појављује се у 13. протоколу, и да се јавије сваки нов глас, извијишно је сијејање побуђивања у том смислу, могао би когод рећи и то са основом. И то ије тако. Као што слога и јединствене идеје не смуже као гарantiја, да ће бити слоге и у делима и постуцима, тако исто слога и јединство у цијели не морају бити слога у средствима: то се из тога изводи, да они, који се слажу у цијељу, али се не слажу у средствима, не слажу се, испримјено, ни у цијељу.

Имајући тврдо ујејење, да постоји само једно добро и једно посредство, и да оно појављује се у 13. протоколу, и да се јавије сваки нов глас, извијишно је сијејање побуђивања у том смислу, могао би когод рећи и то са основом. И то ије тако. Као што слога и јединствене идеје не смуже као гарantiја, да ће бити слоге и у делима и постуцима, тако исто слога и јединство у цијели не морају бити слога у средствима: то се из тога изводи, да они, који се слажу у цијељу, али се не слажу у средствима, не слажу се, испримјено, ни у цијељу.

Имајући тврдо ујејење, да постоји

Ми смо ујејени, да ћи један без пристрастай судија не ће се сумњати у наше чудното триљење, о коме смо на досад примјера показали; исто тако уђења смо, да и о другој нашој добродјељи — овој највијој безбрежности и прости, ушљед који, смо ма примјала празне ријечи за свршену факту, — ико неће рећи, да ћемо послушношћу и триљењем, као добро васпитана дјела, добити више, него напокоришћу.

Его веј прође пет година и ми веома још никаквога забиљајог надаја, да од ових великих ријечи, постану бар мајда дјела. Не очекивам и изненадан доказ да либералне партије на управу Иглешке, бије прва свијетла зора у политичкој тами, послије чега је најскоро засјала на хоризонту, као оживљајуће сунце, коначно рješenje берлинске конференције, сазване иницијативом Гладстона. Но на жалост, овај велики историјски факт, као ма и за тренут пољитика се узрасила над собом и потражила извјење од вјековних начела божанствене правде; ово коначно rješenje Јевропе, које је узбудило ентузијазам код највећег цивилизованог свјета; овај прорачујени корак најслиједијији држава у Јевропи од кога тешко да има торжанственијег и аваничнијега у историји, сад се, као што је познато, може да сматра као дипломатска игра са несташном дјецом. Ето од када су ове нове потре турске које пријете; ето од када су ови нови предлогови о изборном суду; ето од када су они нови австро-угарски преговори са Турском: ето од када су, на пошљетку, они нови савјети о триљењу; све је ово само предговор, све је ово очиглавно прелудира за друге веће немоћније захтјеве, за веће нејејероватније приједлоге.

И заиста, какво добро добијемо ми до овога часа за наше триљење и послушношћ, а какву су казну претријела наша мјаћа и енергичнија браћа за своју не послушност и нестрадљавост? Истина, страшне и нечујене бједе су се скријале над њиховим главама: прије свега ослобођење од тирана, автономија и потпуна политичка независност; а од оних већих пријатеља и савјетника, који цијесу ви гледали и којих реченији вијесу на слушали, поздрави, радо признавање љичових права, званични дипломатски односи и сије други изрази пријатељства, која су шљедовала за њиховим слободним кораком и рјешивићу, што се преје тога отговарало као глупост и нерасудност, као међународна поруга и државност, које заслужују казну. На против, нама су подарена велика блага као достојна награда за нашу мудро триљење и извјетну појејење: прво

До сада је данас дошла ствар, а дошла је дотле не најом кријевим, хладну пушку је кориснији сад за вас отворено јавно и спретанство и мржња неких сумњивих пријатеља, него првак који има пријети, коју нам под видом влажне брге о пароду, спримља некаква тајanstvena љубав и симпатија према тирани. Броје је вужио да свијет сагла, па подштету, да ли је факт и истини да често хришћанска култура, која се тако често помиње; или је то на поштету, тамо лаж, смјава и лукавство? Хиљаду пута радије немо пристати да вам кепља ове хришћанске и културне Јевропе пребоду скроз ваше груди, кад се будемо борили за најсвотије дело човечанства, него да се сакије својом руком, стидно и без славе, лишимо живота. Даље, вохтајте синове земље, која је многе уређала, латите се једнога још сигурног средства за спасење — средстава које вам је давно познато и које се с нашим родилом, тада још једашују скакажемо зачућеном смијету, да првак синова племенитих родитеља витезова само до кога могу тројети потенције пријатеља и поругу непријатеља.

Атина, 15. Децембра 1880.

Преједник народне лиге
К. Фреаритис

Састав управе:

М. Мелас, Ј. Вурос, И. Ригонулос,
К. Напагеоргопулос, Е. Галанис, И. Дамаскинос, Г. Меласурис, М. Катцимблис,
А. Ступис.
(Нови Вијек).

Политички преглед.

Дакле ипак су заступници великоје сила у Цариграду подијелили порти исту, у којој одговорију на њену поту од 14. Јануара ов. г. односно грчкога читања. У своме одговору свом заступници великоје сила једногласно изјављују, да пристају на првиједи порти: да се по новој одлуци у Цариграду преговори о грчком читању. Као што јављају некијем листовима из Цариграда, почело је тико у круговима портијем да расте поверење и преговорима с великојем сизама, јер се рачуна на беспретрасност и благонаклоност њемачке владе, која је преко Турске више пута показала губу добру вољу. Султан је дао поново свакати министарско ајдеје и наложио му је, да утврди нову грчку линију, која би се имала сматрати као поширење концепције Грчкеја од стране турека. Комисија је предложила више таквих линија, но смеју се оне линије у том једнаке, што се Енциј скоро сакају задржавају Турском. У том пунку, што се тиче Енција, султан већ ће ипак што да попусти. Кад се пише према томе с друге стране узме, да ни Грци неће да попусте баш ни за длану од Енција, ода нек ногади, ко може како ће се ту доћи до погодбе и измирења. Можу тијем, док се ово све чини, Грци се спремају за рат и већ се чује по новинама, да ће Грци Туркој огласити рат 25. марта, дакле на дни кад је првије по вијеку независност њихове данашње краљевске проглашена.

Неки листови пропијели су глаге, да су у Бечу и Берлину саставили најочиту гранчну линију, коју ће кабинет берлински и бечки заступници у Цариграду, по сад се то опровергава и најави се да се ни ови кабинети не ће одијевати од великоје сила, уједно мање што је и Генци у Берлину и Бечу дају узвршење, да ће инглешки кабинет у грчком читању свајдај само заједнички с осталијем кабинетима радити.

Да је је вама слави и поштује
И да себе од душмана брани.

Али није тек замлути твоја,
Историјо дличног рода мага,
Што си Србу те заврле дани
Неумрлом зраком онисали.
Која луча правда и истине,
Која дјела неумитно суди.
Ти Косово справи за Омира
Новог, с' испрла небеског пресијашта
Кога ће ти напојити виле,
Да ти духом систијем пропијеш
Те да њега остави потомству
За њемаку вјечну успомену,
Која ће ве дозлати у азијаде;
А већ твојим неуморним радом
Машти са му полет уздигнула
И замашиве олакшала труде:
Кад себичнош, алову и ислогу,
Лаковјеријаш и подло најдество
Одјенија, проје и осуди;
А узије илесменитост с' не,
Силу мишице, вјериош с' прегијуће
Са образом уврјеђене части...
Дјела злуде прате без престника:
Вук се мучи, а Лазар се кјеј,
Милови мјаран у рају почива,
На из то ти није слава сама:
Кад Срб наје са блијеска свога
И постаде жртвом топушење
Кровједног јевропског зракана:
Гусло диви, ужасна времсна,
Засићена једом и чемером,

Кад су се заступници сјала у почетку свога мјесечина сјетили у Цариграду, били су склони међу собом у том, да одговоре порти да пристају на првиједи читање, које им је саопштила у поту од 14. Јануара ов. г. Но чим се првоступало да се то изведе, покажу се тешкоће у појединостима. Руски заступник био је једини који је од своје владе имао потпуна упутства. Францески заступник имао је и почетка од своје владе налог, да искуша порту да ће да попусти Грцима; но кад се показало, да је узалудно кушати порту у томе, онда је он добио упутство да се приједуји осталим својим друговима. Аустро-угарски и њемачки заступници имали су упутство, да просто пристану на првиједи портине. Инглешки отаравник поседова имао је упутства, да ишћују да је простирају најчешће портине. Испод овога сјетили су се да је веома довољно да се овима оправдије, да се приједуји осталим својим друговима. Аустро-угарски и њемачки заступници имали су упутство, да просто пристану на првиједи портине. Инглешки отаравник поседова имао је упутства, да ишћују да је простирају најчешће портине. Испод овога сјетили су се да је веома довољно да се овима оправдије, да се приједуји осталим својим друговима.

Скупштина је сва ова три приједола пре дала једном најочитом одбору од 15. лаца, који је још у тој сједници изабрао, да бије проучио ове приједоле и што прими оваја, да видио скоништива изјавитеља. У тој сједници заступник Пашин питаје министра грађевина: како стожај ствар жељења? је ли влада стјагло више понуда за грађење жељењице? и зашто влада изјави расписала стјечај? Министар грађевине одговорио му је: да је расписана од прејашње владе стјечај остало без усвојења, почев се онај једини понуда, која је стигла, није никако могла примити. Садашња влада је само Бонтузову понуду, као једину која је озбиљна и која иако је изјавио Србији корист, у оцену узети. Министар финансија г. Михајловић донуо је објашњења свога друга, министра грађевине, изјавом, да је веома више понуда стјагло, што да је он све и сва чини да правише што виши број понудача. Влада је да то усвојила понуду Бонтузову, што је изјавише јемете пружа за солидну изјаду жељења. Интервјујају се задовољно свим одговором.

Дописи.

2. МОСТАР, 23. Јануара. — Кад сам долазио у Мостар са састрништвом сам чекао, да једном на мјесту упознајем се са ѕелаким патролама. Дика је била чута и изјета, како православни Мостарци, јавији своје народности и своја права, кватро бране иста права са народностима, или овако суглајам, она сајете и овој зајувашњи за своја права потражија сама, како се изјавијеши, докле беху вође овом племенијом дјелују људи предаји и срцем и душом свом народу; али свега тога, како сам могао видети и дозната у малом времену, дала је више чена, јер дјаци је души зајувашњи зајувашњи народу, зајувашњи народ, те сад и у Мостару почамоју послови тени онијем правцем, који је онако по волију Вуковићу, окружком начинију, и већи сличнијем.

Назнато је, како овдашња власт није имала усјејаха да прори с неким својим племенијама, којима ће се потискало и ово мало автокомјаје, што је народ уживао под Турском владом, што се тиче цркве и школе народне, а вије могла приједијети присто с тога, што није могла да је такоје људе, који ће имала скакавији везије изјавијене окружном патролама Вуковића. Али у дјаво и до године радије и да је вије усјејаха да прори с некима, који су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива најчешћи људима, прајатељима народе, ово име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја народ угледају је већине племеније људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скоништива. Преко обичаја најчешћи људима, прајатељима народе, ово име, које је у Србији већа проклетија, а то је име: издајник, шпијун и т. д. На неколико дана пре скоништиву у великој су играли око матроузата, да и њећа увуку у свеје коло. А можда су га и увукли што не би било велико чудо. Држио се договор са полицијом. Донио је и дан скон

нае, а преједник са Шотрићем в даје
оглавите, да управљају сопством. То је
Буковић и хто.

За дозво ми је чудо, како по овом
сачету не ујерим се Моетарава, што су
тако Ђелобрк и Шотрић. Та кад би она
била онака, као што се издају, подизаја
би с Буковићем једва пречекала, да се
купуштила саслане, ка да уклони те худе,
зато не би дошли оружани цандари, него
би пустили, да наред слободно инђера В.
и Ц. и што наје дошла кад је била
велика скупштина, кад се правилник у-
тврђивао, а с тиме и Ђелобрк са Шо-
трићем. Е, верално, када је годила велики
цар, да не посмета скупштине, јер су овда
доказавао велики људи у општину!

А зашто ли још, како Ђелобрк бра-
ви наредна зрава? Искојех дана власт
је објавила 4 лица у окружни суд. Ови
духима су се разбратали од народа по
турском праву, или таке подзастице Ву-
ковић Херцеговца не да, него имају
по својој воли, када он хоће — договори-
ју са Ђелобрком, вада. Сва четворица
прије него ће се прихватити дозеле Ђело-
брку и по правилу питају: да ли да се
они прихватију? Ђелобрк на то одговори:
— „Рјаво прихвати се, а још горе испримите
моје, примите се! И прихвати се
јуди, јер им наређују власника власт.
Из много склајних фиктора, којима се
доказује, како Ђелобрк и Шотрић бране
наредна права.

Сад је тек настало пријеме, да Ђело-
брк ради како он хоће и како
се то од њега изискује, јер
више народне скупштине не може бити,
бар ке такве, које би имала највећу спр-
нути Шотрића и Ђелобрка. Ето зашто
је Ђелобрк бравно оно право, које се не
да пасно одбранити, док су у Моетару
јуди овако неумјестни у обраћу својим
правима, а то је право, да полиција не при-
суствује на скупштинама. Ђелобрк брави
то право, али она, која се даду одбранити
и од одбраче којима зависи колико толико
јуди живеју једног нашег српског
народа у Босни и Херцеговини, напушта
сваки час и не брави.

Другом агодом ђок саберем извештај
многоју Вам што-што приповедити, а
за сад нек и ово буде доста!

Е, народе, народе, не буди слајен,
и него добро отвори очи и позај своје пра-
ке пријатеље и испријатеље!

С. ЕРЦЕГНОВИЋ, 10. Фебруара. —
Најесам Вам се већ појавио јавио, а би-
ле би дosta што па овима крајева извла-
ти; ако јашта друго ако о велакој ве-
ловљи која тиши народ они са нероднијим
годинама и са несташницама у свакему. Но па-
дано је и уздашмо у Бога, да ће се на-
нас небо осмајећи у да нам не бе до-
лазити година прња за гором, а већ на-
ша јасти високе и прске увадеће где
леже болови народа.

И овом пријатељем немам Вам друго
што јашта иако да се овде много погово-
рова да ће се у Боку увести тако звани
„ланџер“, који је остао у жалосној
успомени. Но што је било, то је висока
жалост царска величодушно заявљесом по-
крвала и ми у то не ћемо да тачмо, а
што ће бити то ћемо тек видјета.

Окружни капетан г. Ђудићевић
иако је походно већа од главнијих мјеста у
Боки и разговарао се с народом о тој ствари,
па је могао добро разабрати дух и ра-
сподожеље народу овог, који је најдаје
своме ћесару и готов на сваке жртве
за њега. Презда је овни народ много исклу-
чио од пркје а и за вијеме потоњијим
годинама имао је више пута прилике да се
ујери да му виља бити присеби и да се
лаковјерно не да повести за српскијим
гласовизмом, шакајући се у мно-
гима имајући у пешама више опасности да
је народ ови, који зарад своје безгранице
оданости високо поверије свога владаоца
ужива и задужује, бити изљежен само-
вљу и несвеснијем државију појединих
подчињених чиновника.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно придржати

онога обећања, које је дала овоме

народу преко Његове Президијености ба-
рона Родића, који је народу у своје при-
јеме доноси царску поруку: да народ ови

у Богију Которску неће чинити војничку

службу имена гравца Боке Которске.

Ми смо ујерени да ће влада наша

својим правилним и искреним поступком

изјави на појачану предуглављање од

страни народу и да ће се с доволјним

тактом на обогатије задовољство реши-
ти једно питање, иако је, на жалост, при-
јешико године дају се подаји изјавијуји
позвама.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, koje je dala ovomu

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, koji je narodu u svoje pri-

jemje dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

Ми смо ујерени да ће влада наша

својим правилним и искреним поступком

изјави на појачану предуглављање од

страни народу и да ће се с доволјним

тактом на обогатије задовољство реши-
ти једно питање, иако је, на жалост, при-
јешико године дају се подаји изјавијуји
позвама.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, koje je dala ovomu

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, koji je narodu u svoje pri-

jemje dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, koje je dala ovomu

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, koji je narodu u svoje pri-

jemje dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, koje je dala ovomu

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, koji je narodu u svoje pri-

jemje dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, које је дала овому

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, који је народу у своје при-

јемје доbio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, које је дала овому

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, који је народу у своје при-

јемје dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, које је дала овому

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, који је народу у своје при-

јемје dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи

до споразума између владе и овога на-
рода у свакој војничкој служби, у толико
снажији што некам разлога сумњати се,

да ће се изједна наша сајесно приdrжati

onoga obecjanja, које је дала овому

narodu preko Jegoze Presidijnosti ba-

rona Rodicja, који је народу у своје при-

јемје dobio carsku poruku: da narod ovi

u Božju Kotorsku neće činiti vojничku

službu imenom gravača Bokе Kotorske.

С друге свет стране, баш на основу

тога повјерена, убеђени смо да ће доћи